

Divendres III

Is 56,1-3a.6-8; Jn 5,33-36

Desembre 16

JESÚS DIGUÉ ALS JUEUS: «Vosaltres heu enviat missatgers a Joan, i ell ha donat testimoni a favor de la veritat. No és que jo necessiti cap testimoni humà; només ho dic perquè us pugueu salvar. Joan era la llàntia encesa i resplendent, i vosaltres us vau deixar entusiasmar un cert temps per la seva claror.

Però jo encara tinc a favor meu un testimoni més gran que Joan: són les obres que el Pare m'ha donat perquè jo les dugui a terme. Aquestes obres que jo faig, sí que donen testimoni que el Pare m'ha enviat.»

❖ **Preparació:** Esperit Sant, dóna'm llum per acollir en la meva vida la llum que és Crist, el Senyor, i que se m'ofereix en la Paraula, en els germans, en la vida...

❖ **Lectura:** Quan Jesús comença la seva vida pública, els qui encara són deixebles de Joan li pregunten al seu mestre, i aquest els adreça cap a Jesús. Joan, amb una imatge molt bíblica, els diu: «Mireu l'anyell de Déu, el qui lleva el pecat del món!» (Jn 1,29). L'anyell, per a qualsevol jueu, remet als temps de la fugida d'Egipte, quan la seva sang, impregnada en els muntants i la llinda de les portes, els va salvar de la mort. Per això en la festa de la Pasqua es menja anyell. Jesús és el nou i definitiu anyell que vol salvar de l'esclavitud i, més encara, del pecat i de la mort.

Però, més enllà de les paraules de Joan, a Jesús l'avalen les seves pròpies obres, els seus senyals, que per a l'evangelista Joan són *signes* del seu messianisme, signes que el Regne, ja!, s'ha acostat a nosaltres en la seva persona. El seu programa l'ha anunciat a la sinagoga de Natzaret: «Portar la bona nova als pobres, proclamar als captius la llibertat i als presos el

retorn de la llum, proclamar l'any de gràcia del Senyor» (Is 61,1-2). L'agenda de Jesús no és altra que fer cada dia la voluntat del Pare: «Que no es perdi ni un sol d'aquests petits» (Mt 18,14).

✦ **Meditació:** La llàntia té llum, desprèn llum, però no és la llum. Té una vida efímera, temporal. Per contra, Jesús diu de si mateix: «Jo sóc la llum del món. El qui em segueix no caminarà a les fosques» (Jn 8,12). Per Nadal celebrem l'arribada del «sol naixent que ve del cel» (Lc 1,78), com va dir Zacaries. Antigament, el 25 de desembre se celebrava la festa pagana del *Sol Invictus*, el 'Sol Invencible', perquè després de tanta foscor es comencen a allargar els dies, les hores de llum: és el solstici d'hivern, el sol que venç les tenebres. És hora de pensar en les meves foscors, en les meves tenebres necessitades de la llum de Jesús.

✦ **Oració:** Senyor, que amb la teva encarnació has il·luminat les nostres vides i has sotmès les tenebres del pecat. Dóna'm llum perquè pugui veure les teranyines del meu cor. Ajuda'm a reconèixer les meves tenebres, aquestes zones fosques, tan *meves*, on em resisteixo a que hi entri la claredat. Venç totes les meves foscores amb la teva arribada. I ajuda'm a transmetre la teva llum, com ens vas demanar: «Vosaltres sou la llum del món» (Mt 5,14). Ajuda'm a no amagar-la, sinó a posar-la en el canelobre, a encendre uns bons halògens que t'enfoquin bé a tu, que ets la nostra llum.

✦ **Contemplació:** «Vosaltres que hi veieu, quin ús heu fet de la llum?» (Paul Claudel).

✦ **Acció:** «Que brilli la vostra llum davant la gent; així veuran les vostres obres bones i glorificaran el vostre Pare del cel» (Mt 5,16).